

РЕШЕНИЕ

№ 1920

гр. София, 21.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 21.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8829** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя И. А. И., против Заповед № Т-РД-15-252/05.07.2012 г. на Заместник министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

В жалбата са развити оплаквания за нищожност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен от некомпетентен орган, в нарушение на изискванията за форма и на материалния закон и в противоречие с целта на закона. Съдът е сезиран с искане за отмяна на административния акт, като е заявена и претенция за присъждане на разноските по делото. Конкретно се твърди, че дружеството е подало заявление до административния орган – вх. № Т-96-00-87/11.01.2012 г. в което изрично е заявило, че иска заличаване на площадка № 3 от лиценза, обстоятелство което не е било взето предвид от административния орган. Изложени са съображения за липса на правни и фактически основания в обжалвания административен акт. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. У. и адв. И., които молят да се отмени обжалвания административен акт по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендират се разноски. Представен е списък на разноските.

Ответникът – Заместник - министъра на икономиката, енергетиката и туризма, редовно призован - не изразява становище по жалбата.

Като прецени приетите по делото доказателства, обсъди доводите на страните и извърши проверка по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът приема за установено следното:

В полза на жалбоподателя [фирма], представлявано от И. А. И., е била издадена Лицензия № 861/2008 г. за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /ТДОЧЦМ/. Вписано е, че търговското дружество може да извършва тази дейност на следните площадки: 1. [населено място], УПИ VIII-10761 от кв. 520 по плана на града; 2. [населено място], УПИ IX- 329 в масив № 075 в землището на града, м-ст „А.“, пл. № 329 и 3. [населено място], област П., ул. „19-та“, УПИ X- 282, кв. 30, по плана на селото.

Със заявление вх. № Т-96-00-87/11.01.2012 г. жалбоподателят е представил в М. документи за съответствието на първите две площадки, вписани в лицензията, с изискванията на чл. 54 ал. 2 и чл. 60 ал. 8 ЗУО /отм./, както следва: лицензия № 861/17.07.2008 г. скица № 7600/19.12.2011 г. на СГКК-гр. П.; скица № К05570/16.12.2011 г. на ОСЗ-гр. П.; удостоверение № 50/18.04.2011 г. на [община], както и заявление изх. № 57/10.01.2012 г. за заличаване на площадката в [населено място]. Със заявление вх. № Т-96-00-87/03.02.2012 г., дружеството е представило допълнително декларация за съгласие за видеонаблюдение и писмо от главния архитект на [община] изх. № 6/15.01.2012 г.

С оспорената в настоящото производство Заповед № Т-РД-15-252 от 05.07.2012 г., заместник - министърът на икономиката, енергетиката и туризма е прекратил лиценз № 861/2008 г. за ТДОЧЦМ, издаден на [фирма], на основание § 17 ал. 3 във вр. ал. 2, изр. II-ро от ПРЗ на ЗИД на ЗУО (отм.), като се е мотивирал от фактическа страна, че в срок до 15.02.2012 г. [фирма] не е представил писмени доказателства по чл. 54, ал. 2 ЗУО (отм.) за площадката, вписана с пореден № 3, и не е подал заявление за нейното заличаване.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирано лице – адресат на акта и срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Атакуваният административен акт е издаден от материално компетентен административен орган - заместник министър на икономиката, енергетиката и туризма, на когото по силата на Заповед № РД-16-480/24.04.2012 г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма са делегирани права по ЗУО, вкл. и да издава заповеди за прекратяване или отнемане на издаден лиценз за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали. Съдът не констатира нарушение на формата по смисъла на чл. 59 ал. 2 от АПК, в която е издадена оспорената заповед, тъй като в същата са изложени фактическите основания за нейното постановяване и е посочена правната норма, която е мотивирала ответника да нареди прекратяване на действието на лиценз № 861/2008 г.

При издаването на оспорения акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, които водят до незаконосъобразност на оспорения акт и са основание отмяната му.

Съгласно разпоредбата на § 17, ал. 1 от ПЗР на ЗИД ЗУО /отм./, обн. ДВ, бр. 30/2011 г., изм. с ДВ, бр. 99/2011 г., в сила от 01.01.2012 г., лицензираните площадки за търговска

дейност с отпадъци от черни и цветни метали се привеждат в съответствие с изискванията на чл.54, ал.2 в 10-месечен срок от влизането в сила на този закон, като съгласно ал.2 на същата разпоредба лицата, притежаващи лиценз, представят в срока по ал.1 в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма скица или друг удостоверителен документ, издаден от компетентен орган, за всеки от имотите, на чиято територия е разположена площадка, вписана в лиценза, съдържащ данни за изпълнение на изискванията по чл.54, ал.2. Последната разпоредба регламентира изискванията, на които следва да отговарят площадките за извършване на дейностите с отпадъци от черни и цветни метали – да са разположени на територии, определени с устройствени планове за производствени и складови дейности, на пристанища за обществен транспорт с национално и регионално значение и на обекти на железопътната инфраструктура със стопанско предназначение. Всяка площадка трябва да отговаря на нормативните изисквания за опазване на човешкото здраве и околната среда.

Видно от изложените в оспорваната заповед мотиви, административният орган е приел, че от жалбоподателя не са представени документите, удостоверяващи изпълнението на изискванията на чл.54, ал.2 ЗУТ /отм./, тъй като дружеството жалбоподател не е изпълнило тези изисквания за площадката, вписана с пореден № 3 в лиценза.

Съгласно разпоредбата на чл.35 АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, а съгласно разпоредбата на чл.36 АПК доказателствата се събират служебно от административния орган. Заявлението за заличаване на площадка № 3 в [населено място], жалбоподателят е подал своевременно, като приложение към подаденото заявление вх. № Т-96-00-87/11.01.2012 г., като ако за административния орган е съществувало съмнение относно фактите, е следвало служебно да предприеме действия за изясняване на обстоятелствата, релевантни към разглеждания случай. В подаденото заявление от 11.01.2012 г. изрично е описано като приложено заявлението за заличаване на площадката в [населено място]. По делото не са налични данни от административния орган да е изисквана допълнителна информация. Като не е изпълнил задълженията си, произтичащи от разпоредбите на чл.35 и чл.36 АПК той е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, а вследствие на това е приложил неправилно и материалния закон.

С оглед на гореизложеното, от събраните по делото доказателства се установява, че [фирма] в законоустановения срок е изпълнил изискванията на § 17 от ПЗР към ЗИД на ЗУО вр. чл. 54, ал. 2 от ЗУО (отм.).

Като е приел обратното административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт, подлежащ на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл. 143 АПК с оглед заявената претенция на жалбоподателя и уважената жалба, ответникът следва да му възстанови направените по делото разноски в размер на 350 лева, от които 50 лева платена държавна такса и 300 лева платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, II отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Т-РД-15-252/05.07.2012 г. на Заместник - министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

ОСЪЖДА Министерството на икономиката, енергетиката и туризма с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя И. А. И., сумата от 350 лв./ триста и петдесет лева/ разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: